Ч. 37. Субота 29 (16) лютого 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Вибори до соймів. — Справа язикова в Чехії. — З буджетової комісиї.

Вчера бар. Бек приймив предсідателя буджетової комісиї дра Кіярі'ого. Предметом нарад була язикова справа і головні справи над котрими комісия має радити. Коли би в справі язиковій прийшло тепер до порозуміня, то буджет міністерства судівництва прийде в найблизшім часї під наради комісиї. В противнім случаю комісия полагодить насамперед буджет міністерства просьвіти, що до котрого правительство не надіє ся трудностий. — „Die Zeit“ доносить, що послїдне засїдане делеґаций відбуде ся дня 4 марта.

З чеських виборів соймових в 65 округах з 72 мандатами звістний доси вислїд в 62 округах з 68 мандатами, з котрих припало на молодочехів 21, на самостійних молодочехів 1, на самостійних Чехів 2, на правно-державне сторонництво 2, на поступових Німців 9, на Німців радикальних 9, на німецку партию народну 7, на Шенерерівців 1, на християньско-суспільних 1, на правнодержавних 1. Нові вибори відбудуть ся 11 округах з 14 мандатами.

З 56 соймових хорватских виборів звістних єсть доси 45. Вибрано 20 старцевичанів, 19 з сербско-хорватскої коаліциї, 2 зі сторонництва конституцийного, 2 сербских радикалів, 1 дикого і 1 з партиї селяньскої. Доси вибори відбували ся спокійно.

„Neue fr. Presse“ доносить, що п. президент міністрів бар. Бек наміряє приступити до розвязаня язикової справи в Чехії в дорозї угоди між сторонництвами. Плян полягає на тім, що правительство і інтересовані сторонництва мають розслїджувати спірні справи безсторонно і видавати не рішеня а лише свої погляди. Правительство наміряє визискати дотеперішний досьвід, якого набрали в наслїдок довшої практики власти адміністрацийні. — Вчера п. президент міністрів бар. Бек приймив президию ческого народного клюбу на заповідженій авдиенциї. Бар. Бек вислухав жадань ческих і звернув при тім увагу на небезпечність, яка грозить загальній парляментарній ситуациї на случай підношеня спірних язикових справ.

Буджетова комісия посольскої палати радила дальше над буджетом зелїзничого міністерства. По рефераті пос. Сильвестра, який поручив м. и. приняти внесенє пос. Кайзера в справі заведеня 4-ої кляси при державних зелїзницях, виказував пос. Еленбоґен конечність нового подїлу зелїзничих дирекций без огляду на національні квестиї, а також на конечність реорґанізациї ґенеральної інспекциї, а також зелїзничого міністерства та адміністрациї зелїзниць в дусї, який би відповідав вимогам нового часу. Пос. Малїк домагав ся удержавненя полудневої зелїзниці а пос. Шрамек, щоби угорскі написи на лїнії зелїзниці Кошиці-Одерберґ, яка йде через австрийску територию, заступити ческими і польскими. — Відтак забрав голос пос. Козловский та обговорював упослїдженє Галичини в зелїзничій области. Для рідної продукциї ваґонів не має, а за те для російских транспортів трансітових находять ся ваґони. Продукция російска зазнає тут більших концесий, як рідна: за збіже і покладки з Росиї до Німеччини та з Росиї до Чех і Моравії оплачує ся на австр. зелїзницях низші тарифи, як за продукти галицкі. Угорскі тарифи на муку дешевші, як австрийскі. Через упривілейованє Росиї та низькі тарифи угорскі приходить ся галицкому рільництву вести дуже важну конкуренцийну боротьбу. В дальшій части своєї промови домагав ся пос. Козловский заведеня сталого комітету державної ради зелїзничої та поставив інтерпеляциї: 1. в справі удержавненя зелїзниці Львів-Белзець, 2. в справі тариф на зелїзниця Ярослав-Сокаль, 3. в справі будови особового і товарового двірця, 4. будови робітничих домів для

5)

Загадочне убийство в долинї Боскомб.

(З англійского — Конана Дойля).

(Дальше).

Лестрад здвигнув плечима. — Я практичний чоловік — сказав — і не можу лїтати по краю, аби глядати кулявого чоловіка, а до того маньку́та. В той спосіб став би я посьміховищем цїлої поліциї.

— Вже добре — сказав Гольмс спокійно. — Не моя буде вина, коли ви скомпромітуєтесь. Ось ваше мешканє. Бувайте здорові. Перед від'їздом напишу до вас.

Коли Лестрад висїв, поїхали ми до нашого готелю, де стояло вже готове снїданє. Гольмс мовчав і сидів затоплений в прикрих роздумованях, як хтось що єсть в безвихідним положеню.

— Ходи, Ватзоне — сказав, коли попрятано зі стола — сядь собі вигідно в тім фотели і позволь менї хвилю виговорити ся. Справдї не знаю, як зробити. Порадь менї. Закури циґаро і слухай!

— Прошу, говори!

— При близшім розгляданю справи молодого Мек Карті'ого ударили сейчас як мене так і тебе дві обставини; я витолкував їх в користь обжалованого, ти противно. Перша то та, що отець крикнув „Куі“, заки ще побачив сина, друга то дивне слово „а рат“ в устах умираючого. Шептав він ще щось більше, але син лиш тілько зрозумів. З тих двох точок мусить виходити наші розслїди, а розпічнемо їх від здогаду, що молодець говорив правду.

— Отже як толкуєш то „Куі“.

— Імовірно не відносило ся оно до сина. Після гадки вітця був він в Брістоли а лише частий случай зробив, що він був саме недалеко. Слово „Куі“ мало звернути увагу того, з ким Мек Карті мав сходини. „Куі“ єсть австральским окликом, уживаним дуже між Австралїйцями. З того здогадую ся, що особою з котрою Мек Карті мав стрітити ся над ставом, мусїв бути хтось, хто колись перебував в Австралїї.

— Але що хотів сказати словом „а рат“?

Тодї Гольмс виймив з кишенї зложений аркуш і розложив єго на столї. — Отсе карта кольониї Вікториї — сказав — я замовив єї вчера телеґрафічно в Брістоли. — То кажучи, закрив рукою часть карти і спитав: Що тут написане?

Я перечитав: „арат“.

— А тут? — і підніс руку.

— Б а л л я р а т.

— Добре. То було очевидячки се слово, котре вишептав умираючий, а котрого лиш послїдний склад син почув. Отець вимавляв назвище убийника: такий а такий з Баллярат.

— Дуже добре! — скрикнув я.

— Справдї! Бачиш, як круг тайни чимраз більше стісняє ся. Третою точкою подїї єсть то, що убийник має верхну часть одїня сїрої краски. Коли годячи ся з зізнанем сина, приймемо то за певне, дійдемо навіть з неясного до дуже точного понятя, що виновником єсть Австралїєць з Баллярат, що носить сїрий плащ.

— Дійстно.

— Дальше мусить то бути чоловік, котрий мешкає в околици, бо до ставу можна дістати ся лише через парк або через фільварок Гатерлї, що для чужого було би досить трудним.

— Дуже справедливо.

— Тепер черга на нашу нинїшну виправу. Розслїди на місци дали менї досить подробиць о личности злочинця, котрі я виявив тому дуракови Лестрадови.

— Але якже ти дійшов до того всього?

— Чей знаєш мою методу, що полягає на дослїджуваню дрібниць.

— Знаю, що з довжини кроків виснуваєш висоту тїла і що слїди стіп зраджують род обуви.

— Так, були то впрочім особливі чоботи.

— Але налягане?

— Відтиск правої ноги виступав все слабше, як лївої, отже убийник менше нею натискав. Длячого? Бо налягав, був кулявий.

— Однако чому мав бути маньку́том?

— Чейже тебе самого дивував род ран, які лїкар сконстатував при оглядинах. Удар був нанесений з заду, а однако влучив в лїву сторону лобини. Як би то могло стати ся, коли би убийник не ударив лївою рукою? В часї розмови вітця з сином стояв він за деревом, а навіть там курив, бо я найшов попіл циґара; завдяки мому знаю тютюнового попелу, міг я рішучо сказати, що походив з циґара індий-

зелізничого персоналу в Станиславові, а також в справі внесеня пос. Ґломбіньского що до поправи служебних відносин зелізничого персоналу.

По промовах пос. Крамаржа, який заявив, що всї чеські і нїмецкі партиї добачують інтерес в дальшій акциї удержавненя зелїзниць і пос. Кончого, який промовляв за удержавненем полудневої зелїзницї, промовляв пос. Романчук і домагав ся поправи стану зелїзничих зворотничих а також того, щоби зелїзничі білети в Галичинї були печатанї також в рускій мові.

Відтак забрав голос ще пос. Гофман-Веленгоф, а після него давав п. міністер зеліз. Дершата подрібні поясненя в справі всіх порушених квестий. Він заявив, що єсть противником заведеня IV. кляси з оглядів фінансів, впрочім III. кляса єсть в Австриї так само дешева як IV. в Німеччинї. Квестия будови робітничих домів в Станиславові поступила вже так, що буде здійстнена ще протягом біжучого будівельного періоду. Недостача ваґонів в Галичинї і реформа тариф повинна бути обговорена при роздїлї „рух зелїзниць державних". Удержавненє лїнїї Львів-Белзець не може наступити швидше, аж уреґулює ся тарифи тої зелїзницї. По тім приступив п. міністер до обговореня квестиї заведеня електричних зелїзниць та опалюваня нафтою на державних зелїзницях. Квестиї ті заслугують на поперте через те, що в альпейских краях маємо значні засоби водні, а в всхідних богацтва нафти. При заступлюваню вугля нафтою треба мати на увазі стале достарчуванє продукту і те, щоби він виходив коли не дешевше, то бодай не дорозше як вугіль. До тогож нафти в первістнім станї не можна уживати, але треба єї відбензинувати. Тут стає держава перед ділемою: або утворить власне заведене для відбензиновуваня або сотворить власну рафінерию, в якій буде ся попри відбензиновуваню нафти виробляти побічні продукти. Поки що справа ся ще не рішена і творить тему поважних роздивлювань в міністерстві зелїзниць державних. Також заведенє електричної зелїзницї вимагає розслїдженя ріжних систем. Першою лїнією електричних зелїзниць буде полученє Інсбрука з Ліндав, бо водні відносини є там найлїпші.

По промовах пос. Еленбоґена, Крогеча, Малїка і Штайнвендера та кінцевім виводі референта др. Сильвестра принято цїлий титул разом з резолюциями.

Новинки.

Львів, дня 28-го лютого 1908.

— **Відзначеня і іменованя.** Є. В. Цїсар надав дотеперішному віцепрезидентови Ради шкільної краєвої, дрови Едмундови Плажекови, при нагоді перенесеня єго на єго власну просьбу в сталий стан спочинку ордер зелїзної корони II кляси, та іменував радника Двору дра Іґнатия Дембовского віцепрезидентом галицкої краєвої Ради шкільної. — Є. В. Цїсар надав управительцї Фреблївскої шкілки при женьскій семинариї учительскій у Львові, Фридрисї Ґроттовій з нагоди перенесеня єї в сталий стан спочинку золотий хрест заслуги. — Є. В. Цїсар іменував старшого інспектора до удержаня евіденциї катастру ґрунтового у Львові, Вол. Волошиньского директором.

— **Майстерскі іспити.** Міністерство торговлї видало до всїх політичних властий краєвих розпорядженє о способі переводженя іспитів майстерских на основі постанов закона промислового. Іспити ті будуть відбувати ся в напрямі практичнім і теоретичнім. Практичний іспит буде того рода, що приступаючий до іспиту буде мусів виконати якесь „майстерске дїло" — так зване по нїмецки „Meisterstück" (спосіб доказуваня своєї майстерскої здібности, знаний особливо із середновічних часів) а де то буде неможливе то на предложеню проби робіт. Теоретичний іспит буде обнимати також і книговодство. Комісия іспитова буде складати ся з іменованого політичною властию предсїдателя і 3 асесорів або лавників, покликаних цехом.

— **З господарско-промислової комісиї** тов-а „Просьвіта" у Львові. Отсим пригадує ся хв. виділам філїяльним, що повне засїданє госп.-пром. комісиї відбуде ся дня 4 марта с. р т. є. в середу о год. 4 по полудни в льокалю товариства „Просьвіта" у Львові з слїдуючим порядком нарад: 1) Звіт з дотеперішної дїяльности комісиї. 2)Справа критя будинків огнетревалими материялом. 3) Орґанїзация економічно-просьвітної роботи по філїях і читальнях. 4) Приміненє годівлї худоби до місцевих условин і сучасних вимог торговельних. 5) Справа господарскої і садівничо-огородничої школи в Милованю. 6) Внесеня участників. В засїданю тім обовязані взяти участь голови, зглядно делеґати всїх філїй. З огляду на важність і актуальність згаданих справ є репрезентация всїх філїй конечною. Обради розпічнуть ся точно о 4 год. попол.

— **Нещасливі пригоди.** Челядник мулярский Франц Мандашевский стоячи оногди при роботї в будинку тутешної полїтехнїки на руштованю, впав в наслїдок того, що під ним заломила ся дошка, так нещасливо на землю, що зломив собі праву ногу. Стация ратункова відставила єго до шпиталю. — Челядник кравецкий Давид Вайсберг переходячи вчера ул. Краківскою спотикнув ся на ховскім тротоарі і упав так, що зломив собі праву ногу. Стация ратункова подала єму першу поміч.

— **Дрібні вісти.** В Києві заснувало ся нове видавництво дешевих книжок для порода під назвою „Час". Заходом сего видавництва будуть виходити сериями книжки белетристичного змісту, ориґінальні українські, а переважно переклади з ріжних мов европейских. — Панї Софія Дембіньска замешкала при улици Крижовій ч. 23 згубила вчера в дорозї до театру золоту брошку з шафіром вартости 800 К. — За крадїж в Подґуржу на шкоду філїї австро-угорского банку засуджено в Кракові вчера вечером Ліхоту на 5 лїт тяжкої вязницї, а Фроня на рік. — В Чернівцях розпочала ся вчера розправа против помічника купецкого, Людв. Маєвского, котрий дня 17 червня мин. року стрілив до других помічників: Данила Памули і Вільгельма Перзиньского, з котрих першого уратовано, а другий помер в наслїдок ран. — Вільгельм Рарес, кельнер з каварнї „Едізон", взявши від Авраама Наговича 880 К до наданя на почту, втік з тими грішми зі Львова. — Челядники різницкі Йосиф Заячківский і Лев Сильвестер, що запивали ся оногди в шинку Аґіда при ул. сьв. Мартина не лиш не хотїли заплатити за напитки, але ще й побили всї склянки, лямпи і шиби у вікнах.— Русини в містї Портедж ля Прері в Канадї приступають до будови „Народного Дому", в котрім буде містити ся читальня і велика саля на всїлякі забави і представленя.

— **Загадочна подїя,** о котрій ми вчера доносили, все ще не вияснила ся. „Дїло" одержало очевидно в сїй самій справі слїдуючу звістку: Дня 24 с. м. вискочив з особового поїзду межи Старявою а Хировом якийсь молодий чоловік. Льокомотива, котру сейчас вислали на місце випадку, привезла єго до Хирова, і лїкар сконстатував кілька легких ран на голові. На питаня, що єго спонукало до того, давав неясні відповіди, так що єго мусїли арештувати. Аж в жандармериї виявив своє правдиве назвиско. Зове ся Андрій Колесса, а на

ского. Як знаєш, займав ся я тою справою і написав навіть малу розвідку о 140 родах тютюну до люльок, циґар і папіросів. Коли я викрив попіл, глядав дальше і найшов в мосї відкиненій кусник циґара дійстно індийского, походячого з Роттердаму.

— А циґарниця?

— Я бачив, що циґаро не було в устах, отже мусїв ужити циґарницї. Конець був урізаний нерівно, з чого висновок о тупім ножику.

— Ти так омотав виновника, що вже тобі не висмикне ся, а молодця так певно уратував від смерти, як колиб перетяв шнурок, на котрім вже висів. Бачу куди то всьо іде. Убийником єсть — —

— Пан Джон Турнер — відозвав ся кельнер голосно, отвираючи рівночасно двері, аби впустити гостя.

Входячий робив дивне, кидаюче ся в очи враженє. Єго повільний, кульгаючий хід, як також похилені плечі вказували на чоловіка дуже хорого; за те острі суворі черти і великаньска будова тіла, сьвідчили о незвичайній силї духа і тіла. Сильна борода, сиве волосє, густі вистаючі брови, надавали єму вигляду достоїньства і поваги; однако лице мало сїру закраску, а коло нїздря і уст лежав вже майже синявий блеск смерти. На перший погляд пізнав я, що той чоловік терпить на хронїчну смертну недугу.

— Прошу сїсти на софі — попросив вічливо Гольмс. — Чи ви одержали мою карту?

— Так. Приніс менї єї економ. Ви хотїли зі мною тут розмовити ся, аби усунути всякі здогади?

— Я побоював ся людских сплетень, колиб я сам прийшов до вас.

— А в якій цїли хотїли ви бачити ся зі мною? — спитав Турнер, глядячи на Гольмса своїми утомленими очима, з такою розпукою, як колиб знав вже відповідь на то питанє.

— Так — відповів Гольмс більше на погляд як на слова Турнера — так, знаю всьо о пану Мек Картім.

Старець укрив лице в долонях.

— Бог менї сьвідком — відозвав ся — що я не позволив би, аби молодець невинно терпів. Даю вам слово, що я був би признав ся до всього, на вість що суд узнав єго винним.

— Тїшу ся, що чую то від вас — сказав поважно Гольмс.

— Я зробив би то вже тепер, колиб не розходило ся о мою улюблену дитину. Серце трісло би їй і трісне, коли довідає ся о моїм увязненю.

— Може до того не прийде — сказав Гольмс.

— Що?

— Я не судовий урядник. О скілько знаю, ваша дочка сама мене тут спровадила, отже мушу боронити єї інтересів. Молодий Мек Карті буде очевидно увеиненний.

— Я вже чоловік засуджений на смерть — говорив старець. — Від многих лїт терплю на цукрову недугу і мій лїкар сумніває ся, чи буду жити ще які чотири тиждні. Я бажав би лиш умерти під власним дахом — не у вязници.

Тимчасом Гольмс встав і сїв при столї; взяв до руки перо і положив перед собою кілька аркушів паперу.

— Оповіджте нам щиру правду — просив. — Спишу всьо, ви підпишете ся, а Ватсон буде сьвідком. Ваші зізнаня предложу для уратованя молодого Мек Карті'ого, але даю вам честне слово, що зроблю то аж в остаточній потребі.

— Годжу ся на те. Дуже непевна річ — сказав старець — чи дожию до дня засїданя судиїв присяжних, отже менї вже всьо одно; розходить ся менї лиш о те, аби ухоронити від ганьби мою Алїцию. Визнаю отже всьо.

— Панове не знали помершого — того Мек Карті'ого. Був то чорт в людскім тїлї, вірте менї. Нехай вас Бог стереже від кігтів такого чоловіка! Двайцять лїт держав мене в своїх зелїзних кіґтях, затруваючи моє житє. Аж тепер може дізнаєте ся, в який спосіб прийшло до того злочину.

— На початку шістьдесятих років удав ся я разом з копателями золота до Австралиї. Я був хлопець молодий, горячої крови, відважний аж до шалености, готовий на всьо. Невдовзї попав я в зле товариство, почав пити, а що не мав щастя в гляданю золота, утік в ліси і коротко кажучи, став придорожним розбійником. Було нас шістьох, ми жили свобідно і дико, нападаючи на вози і шатри людий, що їхали до копалень. Знано мене під назвищем Джек Бляк оф Баллярат, а наш баллярацкий союз памятає ще до нинї цїла копальня.

(Конець буде

стації подав ся за Станислава Скшентого з Маковиск під Коросном. Показало ся дальше, що він до спілки з двома иншими обікрав двір під Надибами. Забрали убраня, біжутерию і постіль на два вози і відвезли не знати куди. Щоби змилити за собою сліди, Колесса удав ся пішки до Старязи, там продав дещо з украдених річий, а потім всів до поїзду, щоби вернути ся до Хирова. Перед самим Хировом побачив на поли циганів, з котрими тримав спілку в крадежах, отже думав, що удасть ся єму вискочити щасливо і прилучити ся до них. Тимчасом штучка не удала ся, бо і голову поз бивав собі та ще й арештували єго. Що тут розходить ся о одного і того самого чоловіка, котрого знайдено в снігу з розбитою головою, — все одно, чи він вискочив сам, чи єго хтось викинув — о тім нема здає ся і сумніву. На то вказують більше менше той сам час, хоч після одних стало ся то дня 23, після инших в ночи з 23 на 24 а після инших дня 24 с. м., а відтак і той сам шлях, на котрім мала стати ся згадана пригода. Мабуть небавком вияснить ся вповні, чи має ся тут діло з рабунком в поїзді чи з пригодою злодія.

— **За спроневірене** і надужите власти урядової ставав сими днями перед судом присяжних в Тернополи Теодор Засадний, офіціянт почтовий в Будзанові. Обнявши в 1906 службу при 80-літний почтмайстровій Ґордашевскій, сповняв єї зовсім пильно а коли Ґордашевска занедужала, постановив втечи до Америки. В тій цїли пофальшував він 7 переказів на 800 марок (942 кор.), спроневірив двогрошеві листи на 2.550 кор., взяв задаток на платню 800 кор., забрав гроші призбирані з нажданих переказів на 1700 кор. і т. д. та спроневірив в той спосіб звиш 12.000 кор. В Гамбурзї замовив для себе і жінки вже наперед карти корабельні а приготовившись так до дороги за море, не кажучи нічого молодій жінці, з котрою лише що не давно був оженив ся, виїхав з нею до Золотого Потока, ніби то до родичів. В дорозї однак признав ся жінці і мимо того, що она намавляла єго, щоби він вернув, пустив ся в дальшу дорогу. Та не заїхав далеко, бо лиш до Плімавс в Анґлії, де єго застали ще стежні телеґрами. Тут єго арештовано і відобрано всю готівку, яку ще мав при собі, та відставлено до Галичини. При розправі признав ся до всего і сказав, що допустив ся спроневіреня лиш длятого, бо хотів конче дістати ся до Америки і там доробити ся великого майна. Судиї присяжні потвердили однодушно головне питане а трибунал засудив обжалованого на 2 роки тяжкої вязниці.

— **Нові „сиямскі близнята"**. З Брайтн (Brighton) в Анґлії доносять, що перед кількома днями уродили ся близнята зовсім подібні до тих, що були родом з Сияму і свого часу їздили по сьвіті та показували ся за гроші. Сі нові сиямскі близнята суть зроснені в тім місци як бедра а кінці їх хребта сходять ся разом. Впрочім суть діти зовсім добре розвиті і єсть повна надія удержати їх при житю. Після др. Джемса Рута близнята хоч і зроснені, суть зовсім два окремі єства. Підчас коли одно з них н. пр. не спало і верещало, то друге зовсім того не чуло і спало спокійно. Так само не чує одно того болю, котрий друге відчуває. Близнята зроснені так, що можуть лиш боком лежати. Задлятого, що близнята мають якийсь внутрішний орґан спільний, не можна би їх так розділити, щоби обоє по розрізаню жили. Матірю тих близнят єсть якась служниця.

Телеґрами.

Відень 28 лютого. П. Міністер просьвіти посунув до 7 ранґи інспектора доповняючих шкіл промислових проф. Лукіяна Бекера а до 9 ранґи учителя фахової школи деревного промислу Йосифа Чайковского.

Варшава 28 лютого. В справі нападу і рабунку на пристанку Тумлін (де кинено бомбу і зрабовано 20.009 рублів) стверджено, що два вояки, котрі супроводили платника, були перебрані розбишаки.

Томск 28 лютого. На гостиници почтовім виконано напад на почту. Зрабовано 35.000 рублів і кореспонденцию. Напастників: рисовника уряду парцеляцийного, помічника уряду міскої бібліотеки і урядника почтового викрито. Два перші застрілили ся. Гроші відобрано.

Рим 28 лютого. Палата послів вела вчера дальшу дискусию над внесенем о у с у н е н ю н а у к и р е л і ґ і ї в ш к о л а х н а р о д н и х. Остаточно в іменнім голосованю відкинено 333 голосами против 106 додаткове внесене пос. Москіні'го до внесеня Біссолятті'го, що палата єсть тої гадки, що доґматична наука не може знайти місця в школї народній. Против заявив ся також і президент міністрів. Відтак голосовано над самим внесенем Біссолятті'го і 23-ох послів крайної лївиці. Першу часть єго, в котрій палата взиває правительство, щоби забезпечив сьвітский характер школи народної, в і д к и н е н о значною більшостию голосів, а другу часть, заказуючу, щоби в школї народній під якою-небудь формою удїлювано науки релїґії, в і д к и н е н о в поіменнім голосованю 347 голосами против 60. Наконець принято порядок дневний, апробований правительством 279 голосами против 129.

Константинополь 28 лютого. Серед богомольців прибувших з Медини, стверджено дня 24 с. м. 4 случаї холери, з котрих 2 закінчило ся смертию, а дня 25 с. м. 16 случаїв з чого 5 закінчило ся смертию.

НАДІСЛАНЕ.

Розписане оферти.

Виділ краєвий Королївства Галичини і Володимирії разом з Великим Князївством Краківским яко концесіонарій **нормально-колїєвої зелїзници льокальної зі Львова до Стоянова** наміряє роздати будову тої зелїзниці в дорозї загального переторгу на основі письменних оферт за пашальною винагородою.

Речинець вношеня оферт до дня 30 цьвітня 1908 год. 11 перед полуднем.

Близші постанови містять ся в оголошеню Gazet-и Lwowsk-oї.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати" можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати" під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, **3·55**, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).